

[Knud Lind]

gen til dette kan man læse under »Embedets almindelige forhold« i beretningen fra side 8 til og med side 17.

Den nuværende ombudsmand har gjort meget ud af sin inkompetence. I henhold til ombudsmandslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., har ombudsmanden indseende med statens civile og militære forvaltning samt kommunernes forvaltning, men derefter begynder opremsningen af undtagelserne. Folketingets og domstolens virksomhed ryger hurtigt ud, og grundlovsstridige klager ryger også ud. Det samme gælder valgspørgsmål. Samme vej går det med udlændinges og varetægtsfængslede rettigheder.

Ombudsmanden mener sig også inkompetent til at behandle forhold vedrørende arbejdsretten, boligretten, husdyrvoldgiftsretterne, lærlingevoldgiftsretterne, landvæsensretterne, jordfordelingskommissionerne, taksations- og overtaksationskommissionerne.

Som en lille undtagelse mener ombudsmanden sig kompetent til at behandle sager vedrørende tvistighedsnævnet angående tvistigheder mellem EFG-elever og praktikantvirksomheder.

Ombudsmanden føler sig også inkompetent til at behandle sager om institutioner, der er oprettet på privatretligt grundlag, uanset at de varetager opgaver, som kan betegnes som statslige eller kommunale. Dermed ryger også Det københavnske Saneringselskab, boligselskaber, SAS, JTAS, KTAS, SEAS, NESA, Det danske Hedeselskab og Diakonissestiftelsen samme vej ud, og på lignende vis går det med Mellempolitiet, Samvirke, Dansk Flygtningehjælp, Bloddonorernes Sikringsfond, Grundejernes Investeringsfond, arbejdsløshedskasserne, centralorganisationerne, Danmarks Naturfredningsforening, Advokatrådet og Forbrugerrådet. Også sager om den samlede kommunalbestyrelsesvirksomhed er undtaget området for ombudsmandens virksomhed. Det samme gælder virksomheder, der drives af flere kommuner i forening eller af staten og kommuner i fællesskab. Også de ryger ud på grund af inkompetencen, f. eks. Vestkraft, Hovedstadsområdet Trafikselskab og Den storkøbenhavnske Landsdelsscene. Samme vej går sager vedrørende Amsrådsforeningens og Kommunernes Landsforenings virke.

I 1981 blev der registreret 1.518 sager. De 900 blev hurtigt sorteret fra. Alt i alt blev der

kun 593 sager tilbage. Af disse 593 sager blev de 458 siet fra. De gav hverken anledning til kritik eller henstilling. Tilbage blev da 84 sager, som sluttede i klagerens blå bog, også kaldet de trøstesløses endestation – 84 sager, som gav anledning til kritik og eventuelt henstilling – og 51 sager, der kun kunne opnå ombudsmandsgraden henstilling alene.

Det vil føre for vidt at tage samtlige frem til belysning her i dag i folketinget, men det er dog værd at nævne enkelte af dem periferisk for at se: hvad blev der så tilbage af denne ombudsmandsberetning? F. eks. klagesagen om, hvorvidt et arbejdstilbud som viceværtmedhjælper kunne kaldes et rimeligt tilbud til en ingeniør, eller ombudsmandens beklagelse over, at en departementschef og en fuldmægtig i fiskeriministeriet havde deltaget i behandlingen af en klagesag over dem selv – for slet ikke at nævne sagen om, hvorvidt en pølsevogn måtte have åbent til kl. 01.30 i Viborg. Jo, de sager, som er blevet tilbage, er skam store og betydningsfulde.

Tilbage er så spørgsmålet: hvor meget er der kommet ud af disse 400 sider – eller 401 sider for at være helt nøjagtig? I de fleste sager har ombudsmanden taget ministeriernes og de offentlige myndigheders forklaring til efterretning.

Det er derfor, jeg har rejst sagen i retsudvalget – når ombudsmanden engang kommer derhen – for at høre, hvad der egentlig sker med de sager, som ender i de trøstesløses bog.

Ebba Strange (SF):

Som formand for folketingets retsudvalg kan jeg meddele folketinget, at alle partier, der er repræsenteret i folketingets retsudvalg, på nær fremskridtspartiet har indstillet ombudsmandens beretning til godkendelse her i folketinget. Jeg kan sige, at der for retsudvalgets medlemmer vil blive lejlighed til at drøfte både ombudsmandens kompetence og de enkelte sager på møder i retsudvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at tage skarp afstand fra det indlæg, som hr. Knud Lind kom med her på fremskridtspartiets vegne. Det dækker efter min opfattelse ikke sandheden. Jeg mener, at ombudsmandsinstitutionen fungerer, sådan som vi gerne ville